

Σ τὸν ἄγγελό μου

Ἐκ τῶν τοῦ Carducci

Dai verdi umidi margini, ec.

Σ τῆς δροσοπράσιναις βραγιάς
Ἐωδιάζουν τὰ γιουλάκια,
Ἀνθίζουε ἢ ἀμυγδαλιάς
Καὶ ψάλλουν τὰ πουλάκια.
Ἄῤρα καθάρια, ἐλόγλυκεια
Κάθε καρδιά γλυκαίνει,
Μὰ ὁ ἥλιος ' πού μ' εὐφραίνει
Σ τὸ θεῖό σου βλέμμα ζῆ!

Τί 'σάν σκορπᾶ τοὺς μόσκους του
Τὸ ἄγγικτο γιουλάκι;
Ἐωδιάζει ῥόδο ἀταίριαστο
Σ τ' ὠραῖό σου στοματάκι
Τί 'σάν οἱ ἀνθοὶ φλιφλίζουε
Καὶ ψάλλουν τὰ πουλάκια;
Σ τ' ἀγνά σου τὰ χειλάκια;
Ποιά μελωδία κρυφή!

Ἄς μοσκοπνέουν νειοβλάστιστοι
Πυκνόκλωνοι 'ς τὴ χτίσι,
Τὸ κῦμα τοῦ μαλλιῶνέ σου
Σ ἐμέν' ἄς κυματίσῃ·
Ἄυτό ἄς μου κρύβῃ τᾶψυχα
Κλαριά, ' πού ἀνθοβλοῦνε,
Ἄυτὰ θὰ ξαναθλοῦνε
Μὰ δὲν θάλθῃς καὶ ΣΥ!

1888

Ι. Γ. ΤΣΑΚΑΪΑΝΟΣ

